Anul V — Orăștie, 6/18 Februarie 1899 — Nr. 6

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva" în Orăștie.

INSERȚIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sûnt a se trimite la adresa: „Minerva" institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Judecată ungurească.

Dl *Manasie Iar*, preot în Simeria, ne trimite spre publicare următorul articol, pe care îl punem în fruntea foii, fiindcă printr'însul se dovedește, cum toți subalternii ministrului, de când s'a statorit întregirea venitelor preotești din partea statului, pretind ca preoții să li-se supună orbiș întru toate apucăturile lor viclene.

Dl preot *Manasie Iar* se vede însă, că cu toate acestea este la culmea chemării sale.

Eată articolul:

Onorată Redacțiune,

In 11 Febr. n. a. c. m'am dus la pretura din Deva cu scop de a cere vidimarea atestatului prin care se adeverește, că sunt cetățean al statului maghiar. Prim-pretorul Csulay Lajos vorbind cu mine mi-a revocat în memorie faptul netăgăduit, că eu sub cuvênt că am vătămat organul administrativ, am fost pedepsit cu o amendă de 10 fl.

Răspunzênd prim-pretorului Csulay, am recunoscut că am fost judecat la o amendă de 10 fl., tot deodată însă am dovedit cu argumente nerăsturnabile, că persoana pentru a cărei vătămare eu am suferit pedeapsă, de ori-care om drept judecător n'a putut și nu poate fi considerată de organ administrativ. Prim-pretorul Csulay susținea părerea lui, că acea persoană cu drept cuvênt s'a privit de organ oficios administrativ, eu susțineam pe a mea, că nu a fost cu drept de a se privi de atare.

Pentru-ca binevoitorul cetitor să poată judeca, că cine dintre doi are drept, eu sau prim-pretorul Csulay, mai departe fiindcă afacerea e și de interes public, încât presentă pe slujbașii maghiari dela comitatul nostru în adevărata lor lumină, îmi iau voie a descrie pe scurt casul care a oferit preturei din Deva pretext de a mă pedepsi cu 10 fl

Eată acel cas.

Anțărț mergênd pe drumul țerii am văzut și auzit pe crâșmarul de ungur și pe un bețiv din Simeria certându-se cu niște călători. Apropiindu-mă de locul de ceartă am întrebat, că ce e? Unul dintre călători, și anume un jude comunal, mi-a spus că crâșmarul și omul acela bețiv din Simeria le-au luat sacul cu ovăs ca zălog, pentru-că au dat de mâncare la cai pe marginea drumului de țeară. Fiindcă crâșmarul de ungur a mai săvîrșit asemenea zălogiri în ortăcie cu bețivul acela din Simeria, și fiindcă eu m'am convins că ei nu zălogesc din simț de curățenie, ci cu scop de a pungăși, am apostrotat după merit atât pe crâșmar, cât și pe ortacul lui bețiv și plătit cu vinars.

Apostrofând pe crâșmar între altele i-am spus, că în locul tablei ungurești de pe părețele crâșmei, pe care e scris că e oprit a se da vitelor de mâncare pe marginea drumului, să pună alta cu scrisoare românească, fiindcă mai toți cari umblă pe acest drum de țeară, sunt Români, i-am spus și aceea, ca să pună în vreme de seară lampă lângă tabla cu scrisoare românească, căci seara numai așa se poate ceti.

Pentru vorbele acestea drepte și nevătămătoare, crâșmarul de ungur m'a pîrît la pretură. Și pretura, care de sigur că avea mare dor de a mă pedepsi, nu doară pentru-că am făcut ceva ilegal, ci pentru-că am »cutezat« a cere ca tabla cea cu scrisoare ungurească de pe părețele crâșmei să fie înlocuită cu alta scrisă românește, a căutat pretext a mă pedepsi. Ca ori-unde, așa și aici pretextul a fost lesne de aflat, fiindcă acel bețiv din Simeria, care pentru vinars a dat crâșmarului de ungur mână de ajutor la zălogirea bieților călători, pentru cari eu mi-am ținut de datorință românească și creștinească a mă întrepune, a fost jurat comunal.

Spusu-i'am destul preturei, că omul acela bețiv n'a fost rênduit de cineva acolo în slujba de a păzi drumul, ci el a fost acolo la crâșmă ca un simplu beutor de vinars, ergo nu e de a se privi de organ administrativ, spusu-i'am destul preturei și aceea, că nu crâșmarul, ci păzitorul de drum anume pus și plătit, e chemat a purta grije despre curățenia drumului. Spusele mele au fost zadarnice, fiindcă eu am fost judecat la o amendă de 10 fl.

Am recurat, recursul meu însă, ca multe altele de ale noastre, deși în el am arătat clar ca lumina soarelui netemeinicia sentenței, a fost mazăre aruncată pe părete.

Sunt departe de presupunerea, că vicișpanul, la care am recurat nu ar fi văzut, că cel-ce m'a judecat nu de sacrul simțământ al iubirii de adevăr și dreptate, ci de o cumplită ură națională și de un groaznic simț șovinistic maghiar a fost condus. Il asigur pe dl vicișpan, că dacă a gândit că în mine cum și în alții numai așa poate vărsa stimă față de persoanele aflătoare în oficii subalterne, dacă sentințele aduse de acele persoane subalterne se aprobă orbiș ori că sunt drepte, ori că sunt nedrepte, greșește colosal. »Toate ca toate, dară dragoste cu de-a sila nu se poate«, zice un proverb român.

Acesta e casul despre care discutând, prim-pretorul Csulay zicea că dreptatea e pe partea lor, eară eu afirmam sus și tare, și afirm și acum, că e pe partea mea. Discuția, fără îndoială de interes mai mult particular, a avut darul de a face pe prim-pretorul Csulay ca să pronunțe niște cuvinte care cuprind în sine destăinuirea unei mari dorințe de ale Ungurilor, pe care ei, întrucât eu știu, s'au silit a o ținea ascunsă.

Prim-pretorul Csulay adecă, cuprins fiind de ciudă și de mânie că nu mă poate »capacita«, într'un moment de curată sinceritate a zis către mine ca către un preot cu drept de pretensiune la întregirea salarului preoțesc, din cuvênt în cuvênt următoarele: *„On ily magaviselettel nem fog fizetés kiegészitésben részesülni"*, pe românește: »D-Ta, avênd o asemenea purtare, nu te vei împărtăși de întregirea salarului preoțesc«. Această pronunțiațiune, pentru mine nu deprimătoare, ci din contră foarte îmbucurătoare, a fost urmată de cuvenitele observări din parte-'mi.

Primpretorul Csulay făcênd către mine cu dosul mânei ca macar către un cociș, probabil pentru-că nu i-au fost pe plac observările mele, am eșit afară din cancelaria pretorială, cu atestatul de altmintrelea vidimat. Deoare-ce din această causă nu 'i-am putut spune tot ce am avut de a-'i spune în chestia întregirii salariilor preoțești, și deoare-ce nu așî vrea ca să-'i rămân cu ceva dator, îi spun acum pe această cale românească mea părere privitoare la chestia întregirii salariilor preoțești. Ii spun nu numai d-lui, ci tuturor celor cari se interesează de această chestie.

Pronunciațiunea prim-pretorului Csulay din Deva, ca a unui om investit cu înalt oficiu administrativ pe mine m'a convins, că stăpânirea sau guvernul maghiar prin legea despre întregirea salariilor preoțești tinde a face pe preoții români cu întregire de salar, incapabili de acțiuni de colorit național românesc, pentru-ca în chipul acesta să ajungă neîmpedecați de preoțime, ca de un respectabil factor național românesc, scopul infernal de a face cu poporul nostru cum lui, guvernului maghiar îi convine. Și totuși zic că întregirea de salar pe care legea o oferă, să se primească. O zic aceasta, pentru-că ca unul care îmi atribui putința de a cunoaște din fir în păr referințele vieții preotului român slab dotat, văd că primirea o reclamă cu inteție înainte de toate interese de o onorifică existență și subsistență, și apoi interese de mare importanță nu numai pentru viitorul familiei preotului, ci și pentru cel al națiunii noastre; și o mai zic aceasta și pentru-că am firma speranță, că în genere pe preoțimea noastră, fiind ea »os din oasele, și sânge din sângele națiunii române«, Ungurii în veci nu vor putea-o face incapabilă de a fi și în viitor scutitoarea, apărătoarea și îndreptătoarea conaționalilor nostri. Mă întărește în această speranță adevărul cuprins în vechia zicere românească: »Sângele în apă nu se preface«, cum și cel cuprins în și mai vechia zicere: »est modus in rebus«.

E de prevăzut, că stăpânirea maghiară cu ajutorul paragrafilor în adevăr de înțeles foarte vag, vîrîți în legea despre întregirea salariilor preoțești, cum și cu ajutorul logicei ungurești foarte îngăduitoare când e vorba de a pedepsi Români, o să lipsească pe mulți preoți români de întregire, și să intimideze pe și mai mulți; a astupa însă gura la toți ca în chipul acesta între ei să nu se afle de aceia cari să spună în lumea largă năcazurile pe cari noi le îndurăm în această țeară nefericită, aceea pentru Unguri e o imposibilitate de vecînică durabilitate. Dacă de acestia numai unul macar de s'ar afla, e destul, fiindcă glasul lui va fi privit și ascultat de lumea cultă ca glas al tuturor preoților cu întregire de salar. Să sperăm că nu va fi numai unul, sau doi, sau trei de acestia, ci mai mulți.

Pronunciațiunea prim-pretorului Csulay dă ansă la sigura deducțiune, că toți acei preoți români, cari nu joacă precum Csulay și cei-ce ca el vor zice, vor fi lipsiți de întregirea salarului.

Fie siguri Ungurii, că una ca asta nu e spre rușinea, ci spre lauda respectivilor preoți români, fie siguri Ungurii, că atari preoți români în conștiința că și-au împlinit scumpa lor datorință națională, cum și în stima tuturor oamenilor de bine, vor privi o deplină rebonificare pentru perderea materială îndurată din causă că și-au dat pe față românească lor ființă; fie siguri Ungurii că una ca asta nu e spre stricăciune, ci spre folosul causei naționale române, ear' stăpânirii ma-

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI"

Din vremi.

Când astăzi îmi arunc privirea
Peste zilele trecute,
Mai zăresc în ceața vremi
Doruri vii, și patimi multe...

Un moșneag îmi povestea
De atâtea întêmplări
Din trecutul vieții sale
De opt zeci de primăveri!

'Mi spunea de ciasuri grele
Din încărunțita-i cale,
De iubiri nefericite
Din povestea vieții sale!

A iubit, spunea, o fată
Ce și astăzi mai trăește;
Dar' șagalnic e bătrênul
Căci ș-acuma o iubește!!

Hunedoara. *Nicu.*

O reamintire.

(Din războiul independenței.)

Incet iubiți cetitori! întrăm acum într'un cerc de voinici, cari se odichnesc de strapaturile zilei spre a-și strînge noue puteri la lupta ce va începe mâne; suntem în lagărul înaintea crâncenei redute la care scumpa Românie și-a perdut atâția fii; încet, dară, încet.

E o noapte frumoasă, vêntul suflă rece, palida lună luminează conturul acestora cari se odichnesc pe pământul gol, avênd sub cap raniță, acoperiți cu mantaua cenușie ruptă de gloanțe.

Câți din acești bravi oșteni visează la întoarcerea lor în patrie, unde sper a revedea pe iubiții lor?

Pentru câți din acești juni se roagă o mireasă înaintea Madonei pentru salvarea iubitului ei?

Crudă e furia războiului!

Acum odichniți în pace, și mâne, poate, într'o altă lume mai bună.

Dormiți bravi fii! acum va răsuna trimbița trezindu-vă din dulcele visuri; transportându-vă în cruda realitate, căci mulți din voi, mai înainte ca soarele va apune, vor fi, deja, între îngeri.

Mii de inimi vor rupe; mulți ochi frumoși vor roși pentru scumpul iubit, unicul fiiu, frate perdut.

Impregiurul unui rest de foc stau lungiți pe pământ: căpitanul Valter, locotenentul Dimitrescu și oficerul Vlădilă; rămășițele focului fac din astă grupă un ce romantic.

Deodată căpitanul Valter se trezește cu un țipet îngrozitor; ceialalți doi săriră în sus ca mușcați de viperă, cu un aer întrebător. »Amicilor« zise căpitanul, »acum am visat că un glonț turcesc m'a lovit în inimă și de durere am scos acel țipet«. »Nu te fă de rîs amicul meu« zise locotenentul Dimitrescu, »adoarme și visează de ochii cei negri cari inima ți-au răpit și care's mai mult în stare a te pune în respect decât un afurisit de glonț«. — »Ai dreptate amice«, răspunse căpitanul lungindu-se eară și pe pământ și adormi. Trecu un sfert de oră, focul se stinse deja, numai cel al sentinelei mai ardea, alimentându-se din coaja unui bătrân stejar și Vlădilă zise locotenentului: acum de câteva ore un simțământ, sau mai bine zis o închipuire, îmi distruge planurile cele frumoase, toate întêmplările copilăriei mele defilează înainte-'mi; văd pe scumpul meu tată, care după-cum știi e mort de patru ani, pe iubita mea maică cu ochi roșiți de lacrămi și pe dulcea mea Elisa, care plângênd mă salută făcêndu-'mi semne din mână. Imi e: parcă aș trebui să mă despart de acei-ce iubesc, de care eară și sunt iubit și totuși știi cât de dulce e viața. »Ah, scumpa Elisa«! și lacrimi ferbinți îi inundară vocea. »Bah« răspunse locotenentul Dimitrescu, care încercă a'și da un aer de erou, »sunt niște ilusii, atributele ostenelilor campaniei, urmează exemplul amicului nostru Valter și strîngeți puteri prin un somn dulce«!

In acest moment se auzi eară și acel țipăt îngrozitor din gura căpitanului, care arătând cu mâna spre piept zise: »eară și acest glonț fatal, drept în inimă m'a lovit, e asta întâmplare? sau e hotărît ca mâne să.....« — »Hoho«! îl întrerupse Dimitrescu, lasă aceste gânduri și aduți aminte de Maria și vei vedea că aceste visuri nu te vor mai chinui«.

— »Cât de bine știe locotenentul nostru să consoleze«, răspunse căpitanul, »păcat că n'ai devenit popă, dar' totuși nu pot părăsi gândul la moarte, gloanțele pentru mine șade deja în țeavă, presimțirea mea nu mă înșală, vreau să mă pregătesc de moarte și apoi voi căuta a adormi«, își urară noapte bună și se 'nvelîră în mantalele lor.

Zori de ziuă se revărsară pe câmpul bătăliei, soarele, care apăru ca un glob de sânge, își învălea fața într'un strat de ceață spre

ghiare îi »direge«, întrucât o presentă înaintea lumii culte în adevĕrata ei lumină.

Fie Ungurii cât de iscusiți în ale motivării sentințelor, totuși se va ști și se va vedea când ei pe vre-un preot român îl lipsesc de întregire din adevĕrata causă, că nu le face pe voie. »Fie sacul cât de bun, ghiarele mâței tot se vĕd prin el«, zice Românul. Ungurii dispun de priceperea de a face sentințe meșteșugite, ear' lumea cultă are ochi de a vedea lucrurile care se aseamĕnă cu ghiarele mâței ce se vĕd prin sac.

Chestiunea română incontestabil că e o chestiune care preocupă nu numai pe popoarele culte, ci chiar și pe căpeteniile Maghiarilor, și poate chiar și pe Măria Sa dl prim-pretor Csulay din Deva. Așa fiind e probabil, că Ungurii prin legea întregirii salariilor preoțești tind a lua chestiunea română din rîndul chestiunilor cari le dau mult de gândit, sau cel puțin a produce aparența că acca chestiune nu mai există.

Toate legile ungurești îndreptate mai ales contra noastră a Românilor, cari după Unguri suntem cei mai numĕroși între naționalitățile conlocuitoare, au avut în vedere visuri analoage acestui vis, care însĕ spre amărîciunea Ungurilor nu s'au realisat și nici că se vor realisa. Asta ne îndreptățește a face prorocirea, că Ungurii și cu legea despre întregirea salariilor preoțești vor avea nenorocirea de a înghiți din gros amărîciunea decepțiunii.

Ca încheiere îi spun dlui Csulay spre știre și confirmare, că aducênd vremea cu sine ca sĕ mai avem »norocirea« de a sta față în față unul cu altul, eu ca preot român și dumnealui ca prim-pretor, sĕ nu se silească a mĕ fixa cu priviri »crunte« și a mĕ mĕsura din creștet până în tălpi, căci aceea în loc de a băga în mine respectul pe care dumnealui gândește că sĕ-'l bage, mĕ împinge spre rîs. Dacă prim-pretorul Csulay va mai face așa, și pe mine pentru aceea mĕ va prididi rîsul, eu vina nu o port.

Ar fi cuviincios ca dl Csulay pe lângă aceea că-'și închipuește că e fisolgăbirĕul meu, sĕ-'și aducă aminte, că pe când eu eram în Orăștie pe a VIII-a cl. gimn., dumnealui era tot acolo pe a IV-a cl. gimn. Dacă nu sunt și eu fisolgăbirĕu, în cea mai mare parte e a se atribui vitregelor împregiurări în cari ne aflăm noi Românii de sub coroana Sf. Stefan.

Zice prim-pretorul Csulay, cu un aer de profesor, că nu-'i place de purtarea mea. Ii spun și aici că aceea pe mine deloc nu mĕ impoartă; dacă nu-'i place, deie-'mi secundă; secunda dată de dumnealui, privită din punct de vedere românesc — e eminenție, ear' secunda pe care 'i-așI da-o eu din causă că făcênd cu mâna către mine m'a îndrumat afară din cancelarie ca pe un cociș, din ori-ce punct de vedere, prin urmare și din cel unguresc, e o grosolană secundă, despre care fără amînare voiu încunoștiința atât pe fișpanul ca sĕ vadă că chiar în centrul comitatens și deci la vederea ochilor sei, ce prim-pretor e; asemenea voiu încunoștiința și pe ministrul de interne.

Vadă acei domni mari dacă au ochi, că cum înăspresc subalterni de ai lor referințele dintre Români și Maghiari, și că ce stimă știu ei inspira în poporațiune față de slujbași.

Poarte-sĕ prim-pretorul Csulay cu mine, cum și cu alții nu numai conform regulelor solgăbirăești, ci și conform celor etichetice. Il asigur că în acel cas și eu mĕ voi purta asemenea; altcum vicem pro vice. Ca la mărturie mĕ provoc în această privință la dl Fodor Gyula, prim-pretor în Orăștie.

Simeria, în 14 Februarie n. 1899.

Manasie Iar,
preot gr.-or. și mem. vir. al congregațiunei comit.

---

a nu fi martoră la cel mai crunt spectacol al acelei zile. Căci:

„Tunuri sute bubuiau, se clătina pămêntul
Și mii de bombe vîjiau trecênd în sbor ca vêntul".

dobele sunară marșul de rĕsboiu; fiecare mergea voios în ploaia gloanțelor cu bravul căpitan în frunte, care într'o mână cu steagul regimentului, într'alta spada, încuraja pe soldații sĕi prin cuvinte eroice; oficerul în flancul drept se luptă ca un leu și după câteva ore steagul românesc fâlfăia victorios în vênt pe crâncena redută.

Multe șiroaie de sânge curgeau de pe poalele redutei, câte vieți se stinserĕ de care atârnau toate speranțele unei familii! Grozavă e furia rĕsboiului!

Bubuitul tunurilor a încetat, mii de morți acopĕr câmpul gloriei, un mare numĕr de răniți cad neavênd o picătură de apă spre a-și potoli setea. O singură oră ajungea pentru a despărți mulți, mulți amici pe veci. Grozavă e furia rĕsboiului!

Eată că rĕsună pașii unei secțiuni sanitare înaintea unui mormênt de oficeri ea se oprește, și două corpuri sunt puse în lăuntru, soarele luminează fețele lor și noi cunoaștem palida și inteligenta față a căpitanului Valter, glonțul, într'adevĕr l'a lovit drept în inimă, al doilea e oficerul Vlădilă, un semn în frunte ne arată drumul glonțului.....

Odichniți în pace voi fii ai României, cari ați murit aci pe câmpul de onoare, din sângele vostru a rĕsărit independența țĕrii și libertatea întregului popor!

— Nu! n'ați murit, trăiți în inimile noastre și noi nu vĕ vom uita, cât va fi în cer sus un Dumnezeu și pe pământ un popor român.

(„G. S.")

Memorandul Sêrbilor. La 9 l. c. s'a ținut la Zagrab o conferență a Sêrbilor, în care s'a luat hotărîrea, ca sĕ se aștearnă Monarchului un Memorand, în care sĕ se arete pe larg toate încălcările și fărădelegile, ce s'au făcut contra autonomiei bisericii naționale sêrbești în decurs de 30 ani. Acest memorand va fi înaintat Monarchului cel mult până la sĕrbătorile Sf. Pași.

Din România.

24 Ian. la Băcău.

Ziua de 24 Ian., aniversarea a 40 de ani dela Unirea Principatelor s'a sĕrbat la Băcău într'un mod vrednic de amintirea acelei mărețe zile.

Pentru reușita sĕrbării s'a constituit un comitet.

Apelul exmis de către comitet către cetățeni e următorul:

»*Români,*

»Anul acesta, la 24 Ian., se împlinesc 40 de ani, de când s'a sĕvîrșit unirea țerilor-surori: Moldova și Muntenia.

»Actul unirii principatelor este temelia statului român de azi.

»La unire au lucrat toți Românii, dovedind lumii civilisate că sunt o națiune, ale cărei puteri trebue sĕ se țină în seamă.

»Prin »Unire« Românii au probat că sunt știutori de menirea civilisației încredințată lor de provedință. Sĕ sĕrbăm dar cu toții aniversarea acelei zile, căci în noi toți un suflet bate«.

In ziua sĕrbării întreg orașul era împodobit cu steaguri naționale.

In biserica catedrală a Sf. Nicolae s'a sĕvîrșit la 10 ore un serviciu divin, la care au luat parte mii de cetățeni ai orașului, în frunte cu membrii Ligei culturale și cu elevii școalelor și liceului.

După prânz la 2 ore s'a dat în sala teatrului municipal o sĕrbare poporală.

Corul elevilor dela liceu, sub conducerea dlui profesor C. Borș, a executat »Hora Unirii« și imnul școlar nr. 2: »Cum într'o mândră zi de vară«.

După acestea luând cuvêntul dl Daniel Klein, membru al Ligei, a salutat generațiunea de eroi cari au făcut România de azi, sfîrșind cu cuvintele:

»Acești părinți ai patriei ne-au lăsat o căsuță, sĕ jurăm că noi vom zidi un palat, pe fața căruia sĕ fie scris: »Românismul civilisator«.

După aceea descrie vieața lui Costache Negri, marele patriot din Băcău, zicênd sĕ-i-se ridice un bust, și termină astfel:

»Liga culturală sĕrbează azi două fapte: aniversarea nașterii sale și aniversarea Unirei Principatelor. Prin aceasta ea dă o dovadă că e conștientă de misiunea ce are și că merge înainte ori-care ar fi pedecile ce i-s'ar pune în cale.

Liga culturală secția Băcău a luat inițiativa ridicării unui bust lui Costache Negri care e »Apostolul Unirei«.

Voim prin aceasta ca orașul Băcău, care are o pagină frumoasă în istoricul Unirii, care prin sĕrbătoarea de azi a dat o dovadă că simte, cugetă și voește, sĕ fie în viitor citadela Românismului în poalele Carpaților.

Voim ca această treime, Alexandri, Cogălniceanu și Negri, care a fost nedespărțită în vieață, sĕ treacă nedespărțită la nemurire.

Voim ca această treime sĕ arate generațiilor viitoare idealul neamului românesc, ideal representat azi în fața d-voastre prin tricolorul român, stindardul Ligei.

Ori-cât de meșteșugite ar fi mijloacele ce s'ar întrebuința pentru a pune vrășmășie între frați, ele nu vor putea înăbuși vocea sângelui, căci nu poate sfărîma mâna omului ceea-ce a unit mâna Domnului.

Nu vor putea vrășmașii neamului nostru sĕ rupă legăturile puternice ce unesc inimile noastre.

Căci noi pătrunși la suflet de sfânta libertate«.

»Jurăm că vom da mâna sĕ fim în secoli frați«.

După acestea corul elevilor dela liceu au cântat »Până când frate Ardelene« și »Deșteaptă-te Române«.

La 4 ore d. a. sfîrșindu-se sĕrbarea, întreg publicul cu musica în frunte, s'a dus la bustul lui Michail Cogălniceanu, unde dl Nicolae N. Donici a ținut un discurs despre figura mărețată a marelui bărbat de stat, care a luptat pentru un ideal înalt, de a se ajunge la o »Unire a tuturor Românilor«.

De aici s'au dus cu toții la bustul lui V. Alexandri, unde a ținut un discurs dl Dinescu-Barzon salutând pe bardul dela Mircesti, care a cântat »Unirea Românilor și Vitejia străbunilor«.

Conferența de pace.

Conferența de pace, sau mai bine zis pentru desarmare, încă înainte de a se întruni, se vede că va avea a se lupte cu multa greutăți, cari deja de pe acum se arată.

Inainte de toate se pune întrebarea, că în ce oraș se va ținea, deoare-ce până acum nimic nu se știe sigur. Și apoi nu este tot una, dacă ea se va ținea în Petersburg, sau într'o capitală mai mică, d. e. Copenhaga sau Berna.

In Copenhaga nu se va putea ținea, așa se zice, fiindcă familia imperială rusască se bucură de mare trecere la curtea daneză. Anglia, care nu vrea sĕ ia parte la conferență, dacă se va ținea în Petersburg, sigur că nici la Copenhaga nu se va duce. Ar rĕmânea deci Berna și Bruxella, de cari se vorbește până acum, sau alte orașe

A doua greutate se presentă prin întrebarea: ce fel de state vor fi convocate la conferență, toate statele autonome sau numai puterile de întâia și a doua mână?

La cas, că vor fi convocate și statele mai mici, se pune eară altă întrebare, și anume că ce drept vor avea ele. Avea-va de ex. Danemarca același drept ca și Rusia? Și cine va hotărî asupra drepturilor.

O altă întrebare este: că oare chemat va fi la conferență și vr'un representant al Papei? deoare-ce Papa, ca cap al bisericii, nu prea are ce căuta într'o chestie de rĕsbel cum am zice. Dar' aci, se știe, că e vorbă despre pacea dintre oameni, și deci ar fi nedrept, dacă urmașul Sf. Petru și al lui Christos, cari tot despre aceasta au propoveduit, nu ar putea lua cuvêntul.

Și așa mai departe. Pedecile se vĕd de pe acum, dar' încă atunci. Va fi și mai și.

Se poate-că la stîrșitul conferenței, cei cari vor lua parte, întorcêndu-se în țeara lor, în loc ca sĕ dea porunci de desarmare, vor da din contră, porunci pentru pregătiri de rĕsboiu.

Vom vedea!

Impresiuni plăcute din Făget.

„Cu general înțelept și soldați viguroși e sigură dobândirea luptei". Nu numai față de luptele rĕsboinice pe câmpul de bătălie e aceasta adevĕrat, ci și în luptele culturale și economice, dacă conducĕtorul înțelept e ascultat și priceput, ori-ce isbândă e sigură.

Pe terenul cultural și economic într'adevĕr noi Românii avem mult de luptat încă, ca sĕ scăpăm de cătușile unde strĕinii așa de tare ne-au băgat. Acestia îmbogățiți cu filerii masselor române, au ajuns a ne stăpâni în toate, noi sĕrăciți pecum suntem, nici nu cutezam vre-o acțiune mai energică, ci abia curățam pământul de spini, cu cari ne alegeam noi, ear' rodul adevĕrat era acelui cu banii, al acelui puternic materialicește. Căci zis este: „Celui-ce are mult, mai mult i-se va da, ear' celui-ce are puțin și ce i-se pare că are sĕ va lua dela el".

Sĕ înființară băncile române și scăpară poporul de cămătari. Sĕ înființează consumuri în legătură cu băncile și vor pune stavilă trecerii banilor, ba chiar a averilor românești în mână strĕină, ci eară între Români sĕ se învîrtă. Hotărît că așa vom fi: „prin bunăstare la cultură".

Intêmplarea a voit ca eu sĕ călĕtoresc la Făget. Aici avênd convenire cu inteligința română, m'am aflat în cea mai bună dispositiune sufletească. Aceasta eu de bună samă numai dnilor și preastimatelor dame cu cari am convenit pot sĕ o atribui. Dar' mi-a causat mie admirațiune înțelegerea aceea bună ce am observat-o, și care pe drept o pot zice caracteristică dnilor români din Făget.

Nu demult s'a înființat aici institutul „Fagețana" cu care în legătură stă „Consumul", toate acestea la îndemnul neobositului domn protopop S. Olariu, pe cari dênsul le conduce cu înțelepciune rară. Că ce sunt acestea instituțiuni în ochii jidovilor ș. a. din Făget și jur, își poate ori-cine închipuì Retac pedecile ce se aruncă zi de zi. Nu sĕ tem! și bine fac. Cu asemenea instituțiuni e ferit poporul nostru și de influența altor îndemnuri rele din partea strĕinilor, deoare-ce e îndeobște cunoscut, că un popor sĕrac, unde vede că capĕtă, acelora crede mai tare.

Pe lângă asta un personal însemnat își are pânea dela asemenea instituțiuni precum și la cele din Făget.

Cred că la început și dênșii au imitat pe alții, însĕ acum sunt cu dreptul dênșii vrednici de imitat. Ajute D-zeu ca această vrednicie sĕ se mărească Făgețenilor tot mai tare.

Cineva.

Pregătiri pentru alegerea de deputat.

Cluj, 14 Febr. 1899.

Cu mare alaiu s'au făcut Duminecă în 12 l. c. pregătirile alegerii de deputat, proiectată pe 17 l. c. Din toate părțile alergau trăsuri opositionale la tămbălăul arangiat în sala de gimnastică orășenească, pentru a propovedui sosirea mult așteptatului mântuitor.

Toți oratorii află pe gloriosul Pázmándy de cel mai bun drotar, pentru a cârpi oala spartă a națiunei maghiare. Cele mai mari merite și-le-a câștigat Pázmándy, după ei, pe tren politic din afară. El a fost acela, care a desmințit diferitele știri lățite prin strĕinătate despre nelegiuirile față de națiunalitățile nemaghiare și despre murdăriile politice dintră ei. (sic!)

El însuși sperează, dacă va fi ales, că va putea realisa idea de stat maghiar prin o singură trăsătură de condeiu. E foarte ușor, zice el. Intre naționalitățile nemaghiare sĕ nu fie oficiali decât unguri și școli, mai cu seamă Valahilor pretensivi sĕ nu li-se lase nici una, ear' cui nu-'i place a învĕța limba armonioasă maghiară, poftească afară din țară.

Bună frasă pentru înfrumsețarea vorbirei de recomandație și totodată și un frumos testimoniu, că e mare politic dl Pázmándy. Propage și ceialalți politici idea de stat maghiar în telul acesta, și în curênd îi vor sări și celelalte cercuri ale statului, cari mai țin doagele laolaltă.

Videant consules....!

d. verus.

Un nou — faliment.

In Kis-Czell se află o bancă ungurească, care mai zilele trecute a dat faliment. In fruntea acelei bănci au stat mai mulți Jidani, adecă Rosemberg, Fischer, Grünfeld, Weiss, Scheiber și alții.

Vinovații se zice că sunt neamuri de ale lui Rosemberg, și încă membri în direcțiune, cari au luat împrumut dela bancă vre-o 578.000 fl.

Jidanii din fruntea acestei bănci au folosit banii spre scopuri politice și private. In acest chip au păgubit banca cu 1 milion și 100.000 fl.

29 de ani sunt de când a fost întemeiată această bancă, și în tot decursul acestor ani, banca a fost mereu furată, mai de bĕtrânul Rosemberg, mai de fiul acestuia.

Pe la 1892 s'au fost defraudat dela bancă vre-o 640.000 fl. Fiind el omul guvernului, nimenea nu a îndrăsnit sĕ facă controlă.

Făcêndu-se la 1892 bilanțul, un funcționar, Vidos Marton, a făcut atenți pe acționari că el este fals. In loc însĕ ca sĕ se convingă, 'l-au gonit tot pe el. Și astfel cei din fruntea băncii și-au putut în tignă continua hoțiile. Când în urma-urmelor s'au trezit acționarii că sunt înșelați, hoții și-au fost luat tălpășița. Gendarmeria a apucat acum a le căuta urma. Dar' chiar dacă i-or găsì, ce folos, banii sunt păpați și cei-ce au depus bani la acea bancă, se pot șterge pe buze, căci sigur nimeni nu le mai întoarce nimic.

De altcum așa le trebue celor-ce își pun încrederea în Jidani, cei mai lacomi de pe pământ, după sunetul argintului.

Teatru românesc în Orăștie.

Onor. public român din Orăștie și giur este încunoștiințat și pe această cale, că *Sâmbătă în 4 Martie st. n. a. c.* se va da în sala otelului «Széchenyi» de către inteligența română din loc *o representațiune teatrală* împreunată cu dans. Se vor juca piesele:

„Rochia lungă"
monolog de Iosif Vulcan
și
„ÎNTOCMAI"
comedie franceză, tradusă de Zotti Hodoș.

Ear' la urmă se va presenta și un prea frumos tablou întocmit din mai multe persoane, luminat fiind de foc bengalic în mai multe colori.

Acei domni, cari din greșeală nu vor primì invitare, sunt rugați a se socotì prin aceasta de învitați și a venì sĕ-'și dee spriginul lor acestei noue încercări, de cari legăm frumoase speranțe.

CORESPONDENȚA

In causa cuincuenalelor.

Intru sudoarea feței tale vei mânca pânea ta. I-a carte a lui Moise. cap. 3. v. 19.

Hondol, 26 Ianuarie 1899.

Onorată Redacțiune!

In »Revista Orăștiei« nrul 4 dela 23 Ian. a. c., un corespondent sub nume anonim „Delta“ se ocupă cu cuincuenalele învețătorești.

Domnul corespondent face o reprivire asupra înv. dela școalele poporale, clasificându-'i în trei clase, și anume: 1. De tot puțini pedagogi absoluți și cu 4 cl. gim. 2. Invețători cu câte 1, 2, 3 clase gim. și pedagogi. 3. Invețători ajunși la diploma de dăscălie fără spese, numai din praxă făcênd examenele de cualificațiune etc.

Pe basa acestei clasificări aduce conclusiunea: că oare n'ar fi totuși just, ca cei mai mulți dintre înv. sĕ se mulțămească cu maximul salarului ajuns la 300 fl. Pune ear' întrebarea: Care au fost salarele noastre înainte de asta cu 6—10—15 ani, la care și rĕspunde tot dênsul că: 50—80—100 fl. și cu acestea erau încă înv. mulțămiți, etc. Deci eu ca înv. îndrăsnesc a întreba pe dl corespondent, deși nu am onoarea a'l cunoaște nici după nume, căci, dacă salarele înv. erau pe atunci de câte 50—80—100 fl., oare cu ce-'și vor fi nutrit ei familiile lor, dacă nu vor fi mai avut și altă avere decât numai dăscălia. Oare îmbrăcămintea lor cum va fi fost? Merit-a a dascăl? Oare prelegerile la de aceia când se începeau și când se fineau? Oare ce progres era, ce obiecte se propuneau, purtatu-s'a cronică despre de acestea? De loc nu! Nu așa stă lucrul astăzi, după-ce s'a regulat salarisarea dascălilor, ci cu totul altcum. Statul prin articolul de lege XVIII. din 1887 care, ca învețătorii sĕ știe și sĕ propună lângă limba cea română și cea a statului. Autoritățile școlare confesionale precum și statul au statorit planuri de învețământ, au înșirat în ele obiectele, ce au de a se propune, au adus §§. după cari, dacă înv. nu se vor ținea: fie cu clase gimnasiale și cu pedagogie, fie fără clase și pedagogie, nu e întrebare dacă sunt cu diplome, sunt egal îndreptățiți, dar', fiindcă nu se vor putea destitui din post, fiind definitivați, după cum zice dl corespondent, recomând dlui corespondent Normativul școlar din 1882, în care sĕ cetească cu atențiune §§. 83 și 84, va afla ce cuprins au aceia.

Eată dar' dle corespondent, căci și înv. cari și-au însușit diplomele lor numai pe cale privată, imitând pe marele învețat Beniamin Franclin, au acele obligaminte ca și cei mai învețați de cât ei. »Vrednic este lucrătorul de plata sa«, se zice în sfânta Scriptură, de aceasta si noi cei slabi avem de a ne împărtăși pe lângă silințele noastre. Dascălul de nu învață, din post este lipsit; a duce o vieață, ca cei vechi, nu-i cinstit. Numai știința și diligința îl va scuti. Deci dar' Românul, poporul silească a-i plăti. Dl corespondent a făcut o analisă despre înv. Noi încă sĕ facem o divisie: Oare salarul de 300 fl. cu cuincuenalul laolaltă 350 fl. anual cum se ajunge la o familie? Eată cum: la lună cade 29 fl. $16^2/_3$ cr. La o zi vine $97^1/_5$ cr., d. e. familia mea constă din patru membri, se vine la fiecare câte $24^1/_4$ cr. la zi. Dacă dascălul nu are alta decât numai salarul, mult va fi aceasta pentru un dascăl căsătorit? Și câte se mai recer dela un dascăl în timpul modern!

Mai zice dl corespondent, că mulți dascăli au început sĕ facă gură mare, că nu li-s'au votat cuincuenalele; despre aceasta eu nu mĕ plâng, deoare-ce comitetul nostru parochial în frunte cu vrednicul preot dl Petru Mihuțiu, s'au îngrijit de aceasta. Pentru a da exemplu la ceialalți poporeni, dênsul singur s'a înscris cu 10 fl. v. a., pe când ceialalți poporeni plătesc dela 80 cr. până la cei mai avuți din comună câte 1 fl. 55 cr. la an, de dă suma 350 fl. M'am plâns și eu în anul trecut, în mai multe rênduri la P. V. Consistor arch., ba chiar și la Sinodul arch., mai în urmă și la inspectorul regesc de școale, atât pentru un rest din salarul meu de 100 fl. v. a. pe care nici astăzi nu l'am primit în regulă, cât și pentru multele absenții, ce se tac la școala noastră; dar' toate aceste nu se fac doar' din causa, că poporul ar fi sĕrac, ci numai pentru-că o parte din popor este renitentă față de școală. P. V. Consistor a întrevenit în causa aceasta în două rênduri la comitat și inspectoratul regesc la primăria comunală, dar' aceasta ne fiind constrînsă de către oficiul pretorial, nu-'și face datorința și astăzi încă avem peste 5000 absenții nelegitimate. M'am presentat nu de mult la dl protopretor în causa restului meu din salar de 100 fl. și pentru absenții, dar' dênsul, despre absenții n'a zis nimic, numai a clătinat din cap, ear' despre restul din salar m'a îndrumat sĕ cer ajutor dela Ministru. Ce am de a face, singur nu știu. Eată dar' că nu din îmbuibare, ci din causa lipsei mele și a renitenței poporului la ce voiu fi împins.

Fiind eu un dascăl dintre cei cari și-au însușit diploma dăscălească, nu pe lângă clase gim. și pedagogie, ci nnmai prin multă cetire, ca atare, simțindu-mĕ mai mic, îmi ridic pălăria către dl corespondent și-'l rog: ca cetind cuprinsul acestei corespondențe sĕ judece drept, și în urmă sĕ se arete cu o critică dreaptă ca sĕ-'l putem cunoaște.

Alexandru Iovan,
învețător.

*

Balomir, 8 Febr. 1899.

Domnule Redactor,

In numĕrul 4 al »Revistei Orăștiei« a apărut un articol frumos *„Cuincuenalele învețătorești“*, în care un amic al școalei noastre resp. al dascălilor nostri își exprimă părerea sa de rĕu, asupra îmbunătățirii sorții lor, și ca compătimirea sĕ fie mai resunătoare, o trimbiță și pe cale ziaristică. Domnul autor »Delta« precum se vede, nu este o persoană din tagma dăscălească și pentru aceea nici nu-'și subscrie numele. Cred însĕ că dl autor nu a avut norocirea a gusta și dênsul din pânea cea dulce a dascălilor de pe sate, căci atunci ar ști apreții soartea lor cea dulce. Precum sĕ vede din cele scrise de domnia-sa, îi pare rĕu că au ajuns și dascălii ca prin minune a se bucura și ei de un viitor mai bun, cel puțin la bĕtrânețe. Oare de ce nu impută în acest mod și altor oficianți comunali sau de stat, cari în asemenea formă și-au ridicat leafa, poate în leafă și mai grasă ca până aci, de ce numai la bietul dascăl sar toți în cap? Sĕ nu credeți însĕ dle autor, că acest beneficiu al dascălilor de astăzi a devenit prin patronarea onorat dtale, ci prin alte persoane cari 'știu apreții îndeplin soartea dascălilor, căci cât ar fi după consimțemêntul nobil a dtale față de dascăli nostri de pe sate, tot acolo ați fi dorit sĕ fie și astăzi cu leafa lor unde a fost după 10 sau 15 ani înainte, unde bietul dascăl cu pânea ce o căpăta dela comună abea îi ajungea la copilași, va sĕ zică el sĕ satura numai atunci când avea norocirea sĕ moată vr'un locuitor din comună. Și oare pĕcat ar fi, dle autor, ca sĕ ajungă și un dascăl după atâta suferință și la ceva traiu mai suficient? Sĕ zice mai departe tot de dl autor, că tot acela spor îl arată și astăzi unii dascăli în școală ca și odinioară, sĕ poate sĕ fie și de acelea sĕmințe vechi pirntre cele noue, dară pentru aceea nu-'i putem lăpăda pe stradă, trebue sĕ-'i primim și încât se poate sĕ-i ajutăm cu toate recerințele de astăzi, căci ei au fost apostolii nostri vechi, cari au luptat pentru înaintarea neamului nostru și micul lor talant nu l'au ascuns în pământ, ca unii dascăli renumiți de astăzi, care băsându-sĕ pe procopsala lor cea mare adese-ori fac numai atâta spor, ca mai micul apostol. Și apoi sĕ nu creadă dl autor, că cualificația înaltă face progres în școală, ci învețătorul o face prin energia sa, dacă acela este la culmea chemării sale, și nu pedagogia numai arată progresul suficient într'o școală, ci praxa câștigată prin aplecare și rîvnă, câștigând teoria fără praxă nu însĕmnează nimica. Așadară, dle autor, vedeți și vĕ orientați bine la aceste cuvinte și veț ivedea că nu vorbesc neadevĕrul. In fine observați că ar fi bine ca învețătorii nostri sĕ abzică de cuincuenalele prescrise de lege, temêndu-vĕ groaznic ca nu cumva sĕ se prea îmbogățască, ear' poporul sĕ rĕmână sĕrac, și dimpreună cu jupânul Itzig. Oare fac această bravură și alte oficioase persoane sau poate și onorat dta, eu cred că nu se va arăta așa galant nici o suflare pe acest pământ, și cu atât mai puțin dascălii nostri, cari lucră în viia Domnului o muncă cu mult mai grea ca alte persoane oficioase.

I. B. învĕț.

NOUTĂȚI

Domnii abonați ai foii noastre sunt rugați a ne trimite de grabă restanța, ca sĕ nu fim siliți a le sista foaia.

Biserici noue în Viena. Pentru zidirea mai multor biserici noue în Viena, Consiliul comunal a hotărît, ca sĕ se facă un împrumut de 5 milioane fl.

*

Circularea trenurilor pe liniile ferate Ilia—Faget—Lugoj este următoarea: Trenul de persoane pleacă din Ilia la 7 ore 10 min. dim., trenul mixt la 1 oră 45 min. d. a., cel dintâi se alătură la trenul de persoane de dim. din Teiuș, ear' cel din urmă la cel accelerat. La Lugoj sosește la 11 ore 10 min. a. m. și la 6 și 10 min. seara. Din Lugoj pleacă spre Ilia: trenul de persoane la 5 ore 15 min. a. m., trenul mixt la 4 ore 30 min. dim., ajunge așadar' la 1 oră 15 min. (la trenul accelerat ce vine dinspre Budapesta) și la 9 ore 30 min. (la trenul de persoane din Pesta) ziua. Taxa: Dela Deva la Lugoj: I. cl. 3 fl. 10 cr., II. 2 fl. 25, III, cl. 1 fl. 50. Dela Piski la Lugoj: I. cl. 3 fl. 70 cr., II. 2 fl. 65, III. 1 fl. 75. Dela Deva la Buziaș: I. cl. 4 fl. 10, II. 3 fl., III. 2 fl. Pentru bagage se plătește pe distanța de 19 kilometri: până la 50 kgr. 10 cr., 100 klgr. 20 cr., peste 100 klgr. 30 cr.; pentru 55 kilometri: 50 klgr. 25 cr., 100 klgr. 50 cr., peste 100 klgr. 1 fl.; pentru 100 klm. 50 klgr. 50 cr., 100 klgr. 1 fl., peste 100 klgr. 2 fl.; peste 100 kilometri: 50 klgr. 1 fl., 100 klgr. 2 fl., peste 100 klgr. 4 fl.

*

Politică — fără bani. Sub acest titlu i-se scrie din Sebeșul-săsesc, lui »Bud. Hir.« următoarele: In luna trecută a apărut sub titlul *„Der Unterwald“* o foaie sĕptĕmânală, așa zisă socială, în tipografia dlui Ioan Stegmann, redactată de Dr. Viktor Róth. In curênd însĕ a eșit la lumină, că această fată în haină albă nu este așa nevinovată, după-cum s'a părut, deoare-ce, fără nici o cauțiune, a început a se ocupa cu politica sĕmĕnătoare de ură a Sașilor. Urmarea acesteia a fost, că fișpanul deja la al 4 numĕr i-a oprit apariția.

*

Omoruri. Sâmbăta trecută seara economii Ioan Tiotesc și Dănilă Cugirean din Căstău, au plecat la Orăștie. Pe drum s'au întâlnit cu Nic. Stanciu și încă un cumnat al acestuia, lucrători de lemne din Glăjerie de lângă Sibișel, cari mergeau spre casă, fiind cam puțin amețiți de spirtul Jidanului. La întâlnire și-au dat unii altora bună seara și au plecat mai departe. Cei doi Căstăieni cari încă au avut puțin în cap, s'au întors după ei, începêndu-'i a înjura. Ajungênd la ei au smuncit bâta din mâna lui Stanciu, și au dat două lovituri în cap celuialalt, ear' în Stanciu se zice că nu au dat, dar' din causa smunciturii, el a căzut în șanțul din marginea drumului, fiind beat. Dacă au vĕzut că ei nu se mai mișcă, Căstăienii au venit la oraș și și-au petrecut până dimineața. Ortacul lui Stanciu, auzind că s'au depărtat, s'a sculat de jos și a chemat și pe cumnatul seu. Vĕzênd că acesta nu rĕspunde, 'l-a pipăit și a vĕznt că el e mort. S'a dus numai decât în Căstău și a înștiințat. Doi gendarmi au plecat cu dênsul. Pe drum au întâlnit venind către casă pe cei cu pricina și numai decât i-au legat și adus la judecătorie. In ziua următoare, Duminecă, ieșind comisia la fața locului, a constatat că Nicolae Stanciu, mortul nu a murit din lovitură, căci nu s'a vĕzut nici o urmă, ci a murit din causa beției. In urma acesteia a pus deocamdată pe picior liber și pe Ioan Tiotesc și Dănilă Cugirean.

— Un anumit Schuman din Cugir, luând parte la o petrecere, s'a cam chefuit bine, și venind acasă și-a luat nevasta la păruială, ba a bătut-o atât de crunt, încât biata femeie a murit. Sosind medicul la fața locului, Schuman a zis, că ea a căzut din pod, copiii însĕ au dat de gol pe tatăl lor și așa a fost deținut.

*

Ziariști grațiați. Din incidentul întrunirii congresului ziariștilor la Roma, Regele Italiei, Umberto, va grația pe toți ziariștii condamnați în procese de presă.

*

In loc de fidanțare — temniță. In Mohaciu s'a arestat zilele acestea o fată dintre cele mai frumoase din întreg jurul orașului, cu numele Komlósy Róza. A fost deținută tocmai în momentul, când s'a dus la matriculant pentru a-și anunța fidanțarea cu tinĕrul Varga János. Causa deținerii a fost sĕvîrșirea unui omor. Inainte de asta fata trăia în Eszék, și locuia la o femeie bĕtrână. Femeia aceea voia cu ori-ce preț, ca sĕ îndemne pe tinĕra fată la lucruri necuviincioase. Din această causă fata într'atâta s'a mâniat, încât într'o noapte și-a omorît stăpâna casei și a îngropat-o în curte. După aceea a venit la Mohaciu, unde, din nenorocire, a fost deținută.

*

Promovare. Sâmbăta trecută a fost promovat de Doctor în drept la universitatea din Cluj dl Liviu Tămășdan.

*

S'a spânzurat pentru o — pipă. Bezda Gergely este numele unui honved, din Eger, care a luat parte în luptele din 1848. Incă atunci avea o pipă de spumă, de care nu se despărția nici când, și de aceea ținea la ea ca la un lucru sfânt. S'a întâmplat însĕ, că într'o zi din sĕptĕmâna trecută un nepoțel al lui, cum, cum nu, a pus mâna pe pipa moșului seu, și jucându-se cu ea, a scăpat-o din mână, și fiind ea de spumă, îndată s'a spart. Stăpânul pipei, vĕzêndu-'și pipa spartă, nici albă nici neagră, s'a dus în grajd, a luat o bucățică de hârtie și a scris pe ea: Pipa mi-a murit, trebue sĕ mor și eu. Și luându-'și o funie, s'a spânzurat. Pe lumea ceealaltă poate-că se va întâlni ear' cu pipa și o va da la dires.

*

Sdrobit de tren. Mercuri dimineața, trenul ce merge dela Orăștie spre Piski, a trecut peste boacterul primei bocterii, Terepes, care auzind că vine mașina, a sărit sĕ ia signalul, dar' fiind cam slab de picioare, din pricină că tocmai atunci își petrecea, când a voit sĕ treacă șinile, mașina 'l-a ajuns în spate și astfel a fost tras între roatele trenului, cari l'au sfărîmat.

*

Petrecerea poporală arangiată în Sâmbăta trecută sub conducerea dlui I. Branga, a reușit foarte bine, atât în privința morală cât și materială.

*

Necrolog. Primim următorul anunț funebral: Eugenia Paraschiv aduce la cunoștința tuturor rudeniilor. și cunoscuților dureroasa știre, că iubitul ei soț *Ioan Paraschiv*, subjude reg. în pensiune, prim epitrop a bisericii ort. rom. din Sebeșul-săsesc, după un morb îndelungat, astăzi la $2^3/_4$ ore d. a., împărtășit cu Sf. Taine, în etate de 64 ani, și-a dat nobilul seu suflet în mânile Creatorului. Rĕmășițele pământești ale scumpului defunct se vor depune Vineri în 5/17 Februarie a. c. la 3 ore d. a. în cripta familiară din cimiterul gr.-or. din loc, spre odichnă vecinică. Sebeșul-săsesc, în 3/15 Februarie 1899. In veci amintirea lui.

*

Paradă cu glonț de tun. Murind generalul Gelich din Budapesta, la înmormêntare s'au dat obicinuitele salve cu puști Manlicher și cu vre-o 3 tunuri. »Câmpul sângelui« se numește lunca din Buda, unde au fost date salvele, S'a întâmplat însĕ, că într'un tun a fost uitat un glonț, care, când a fost slobozit, șuiera prin vĕzduch așa de puternic, încât pe toți i-a cuprins spaima. Nenorocire însĕ nu s'a întâmplat, căci el s'a oprit în zidul unei case, fără sĕ o dărîme, deoare-ce a fost foarte puțin prav în el. S'a pornit însĕ cercetare, spre a se afla, cum de a rĕmas în tun acel glonț.

*

Logodnă. Dl *Nicolau Iacob* din Sĕcărâmb, și-a încredințat de viitoare soție pe d-șoara *Rozalia Suciu* din Criștior. — Sĕ fie într'un cias cu noroc!

*

Dislocări de armată. Reg. 2 din Plevlje va fi permutat în Sibiiu, Brașov și Abrud, ear' reg. 31 din Sibiiu va fi permutat la Plevlje. Reg. 52 în Pécs și Kaposvár.

*

Iepuri înviiați. »Patria« din Cernăuți scrie următoarea: O întâmplare ciudată s'a petrecut zilele acestea într'un orășel de lângă Agria. Cine-va a predat la poștă doi iepuri împușcați, cu menirea de a fi transportați la Budapesta. Directorul postal a luat iepurii, a ridicat blancheta, a lipit la gâtul iepurilor numărul obicinuit și apoi 'i-a aruncat între celelalte pachete. Așezêndu-se earăși la masă ca sĕ scrie, se pomeni deodată că pachetele se miscă, iepurii es și încep sĕ fugă prin odaie, rĕsturnând lampa, negreala, șticle și tot ce era prin casă, ear' după aceea spărgênd ferestrile sărîră afară și dispărură în întunerec. S'a întâmplat adecă, că vênătorul n'a omorît iepurii, ci numai 'i-a rănit; la frig ei au amorțit, dar' după-ce au stat cât-va timp la căldură în odaiă, au reînviat și au luat-o la fugă.

VIEAȚA SOCIALA

Corul vocal al bisericii române gr.-or. susținut de Reuniunea femeilor române gr.-or. din Hunedoara arangiază Sâmbătă la 4 Martie st. n. 1899 un *Concert* în sala otelului »Hunyadi-Várhoz«. Inceputul la $7^1/_2$ ore seara. Prețul de întrare: de persoană 60 cr., de familie à 3 persoane 1 fl. 20 cr. Venitul curat e destinat pentru edificarea unui cor în biserica română gr.-or. din Hunedoara.

Program. 1. »Sum vênător«, cor bărbătesc de ***. 2. »Cucule cu peană sură«, cor băr. de G. Dima. 3. »Vino lele«, cor bărb. de I. Vidu. 4. »Fost-ai lele«, cor bărb. de Musicescu-Popovici. 5. »Tot 'ți-am zis mândro«, cor bărb. de T. Popovici. 6. »Era noaptea 'ntunecoasă«, cor bărb. de G. Dima. 7. »Foaie verde de trifoiu«, cor bărb. de T. Popovici. 8. »Marșul cântăreților«, cor bărb. de C. Porumbescu. După producțiune, urmează dans.

Tinerimea univ. română din Cluj va arangia în 23 Febr. n. a. c. o *Serată literară* impreunată cu dans, în sala dele »Hotel Central«. Ofertele marinimoase sunt pentru ajutorarea studenților lipsiți de mijloace și sunt a se adresa la dl cassar *Enea Andrea*, stud în drept (Uj-utcza 6 sz.)

Tinerimea economică română din Albalulia arangiază o *Producțiune teatrală* împreunată cu joc Joi în 23 Februarie st. n. 1899 în sala de sticlă la »Soare«. Se va juca: I. *„Prolog“* de Iosif Vulcan. II. *„Întêmplarea curioasă“*, comedie în 3 acte de M. Voalceanu

Pentru redacție responsabil: **Petru P. Barițiu,**

Bibliografie.

Dl ***Teodor V. Păcățian*** a mai îmbogățit încă cu un op literatura română. ***„Libertatea“*** este titlul noului op. Traducerea e făcută după renumitul filosof englez *Iohn Stuart Mill.* A apărut în »Tipografia« din Sibiiu și are o extindere de 248 pagine. In prefață se ocupă cu biografia autorului. Prețul unui ex. e 1 fl. plus 5 cr. porto, ear' pentru România 3 lei.

Dare de seamă și mulțumită publică.

In numele comitetului arangiator, subscrisul îmi țin de plăcuta datorință a-'mi exprima și pe această cale sincerile mulțămiri tuturor binevoitorilor domni, cari au binevoit a suprasolvi cu ocasiunea concertului declamatoric arangiat în folosul bibliotecii școlare în Romos la 5 februarie 1899 st. n. și anume:

Szász Pál, not. com. în Vaidei 1 fl. 40 cr., Vasilie, Basarabă înv. 40 cr., Nicolau Voina, 50 cr., Avram Dubleș, Romoșel 70 cr., Nicolae Andrei, preot Căstău 40 cr., Ioan Samoilesc, înv. Șibot 30 cr., Avram Budoi, 20 cr., Iosif Zaharie, comerc. Balomir 20 cr., Ioan Caliman 20 cr., Simion Săcărea, comerc. 20 cr., Ioan Fleșeriu, înv. Romos 30 cr., Maria Safta, 10 cr., Maria Botean, preoteasă Geoagiu 10 cr., Vaidean Iuon, preot gr.-cat. Romos 10 cr., Vasiliu Stoian, păd. supr. 10 cr., Magyary László, oficial Deva 30 cr., Sofia Ioanoviciu, preoteasă Hărău cu familia 30 cr., Iosif Costea, preot în Vaca 1 fl.

Venitul întreg a fost 48 fl. 70 cr., din care deträgêndu-se spesele de 22 fl. 12 cr., a rëmas un venit curat de 26 fl. 58 cr., cari s'au și dat destinațiunii lor.

Nu pot trece cu vederea a-'mi exprima mulțămita și dlui not. Nicolau Dubleș, care n-ea pus la îndemână întreg materialul de lemn la facerea binei, asemenea și dlui Vasilie Stefănesc; precum și vrednicelor coriste care au dat covoarele de lipsă spre acest scop.

In fine primească prea stimații domni și doamne, cari ne-au onorat cu presența d-lor la această petrecere, cele mai călduroase mulțămiri.

Romos, la 14 Februarie st. n. 1899.

Ioan Fleșeriu,
învățător.

Mulțumită publică.

Inteligința din Lunca-Cernei, a arangiat un bal în folosul școalei în 26 Ianuarie a. c. Deși nu a avut un resultat prea favorabil, totuși îmi țin de datorință a-'mi da seama despre resultat. Suprasolvri au incurs dela Domnii: Dr. Gavril Suciu și dl Marton Berger câte 2 fl., Nic. Nestor, Iuliu Ciuciu, Ios. Stupinianu, Bernat Berkovicz, Sofroniu Oltean, Milosevicz Rafael, Bela Balo câte 1 fl., Andreiu Karaba, Vicențiu Palosy, Farkas Zsombor câte 50 cr., Ioan Pataky 30 cr., laolaltă 12 fl. 80 cr. Prin aceasta în numele senatului școlar aduc mulțumita cea mai ferbinte tuturor generoșilor contribuenți în genere, în special însă doamnei Rosalia Roth, care prin împărțirea pantlicilor pentru arangieri, a mai incassat suma de 6 fl. 55 cr. In fine mai mare mulțumită i-se aduce dlui Bernat Sauber, care ni-a pus la dispunere sala gratuit.

Venitul curat e 11 fl. 58 cr. v. a., cari se vor folosì pentru înfrumsețarea curții și grădinii nouei școale cu pomi nobili.

Lunca-Cernei, în 4 Febr. 1899.

Ios. Stupinianu,
paroch.

Subscrisul aduc la cunoștința acelor p. t. domni, cari doresc a cumpëra, că am

300 de piei de oaie și berbece

pe cari le vênd cu prețuri foarte moderate.

(459) 3—3 **Nicolae Opincariu,**
măcelar în Orăștie.

Moartea cloțanilor!

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvì repede și sigur cloțani și șoareci.

Nu e vătemător oamenilor și animalelor de casă. (452) 4—5

Se capětă în pachete cu câte *30* cr. la farmacia: **N. Vlad** din **Orăștie,**

Szám 144—1899. vghtó. (477) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a körösbányai kir. járásbíróság 1898. évi 3167. számu végzése következtében Pop Tivadar k.-bányai ügyvéd által képviselt Stániu Iuon javára Russu Iuon Popa vákai lakos ellen 260 frt s jár. erejéig 1898. évi julius hó 16. foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 390 frtra becsült szarvasmarhák, lóvak, egy kocsi és két disznóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbíróság V. 63/2—1899. számu végzése folytán 260 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi január hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 31 frt 45 kr. biróilag már megállapitott költségek erejéig Váka községében végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközlésére **1899. évi február hó 24. napjának délutáni 3 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtobbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégitéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközoltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, hogy elsőbbségi jeletéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fóloslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Körösbányán, 1899. évi február hó 9. napján.

Szöllősy János
kir. bir. végrehajtó.

Szám 63—1899 kir. végrh. (478) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alolirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak V. I. 99. 1898. számu végzése folytán Dr. Moldovan Silvius helybeli ügyvéd által képviselt Obervalder J. & Comp. czég nagyszebeni czég lakos mint alap és felülfoglaltatók javára Hirsch Izidor és társa Kudzsiri lakosok ellen htr. 18 frt 95 kr. tőke ennek 1898. évi deczember hó 15-ik napjától járó 5% kamatai eddig összesen 19 frt 06 kr. és árverés kitűzési 3 frt 20 kr. klötség követelés erejéig elrendelt bisztositási kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag le és felülfoglalt és 1950 frtra becsült lóvak, bivalok, hintó, kocsik, szerszám, zongora, szikvizgyár és egyebbekből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróságnak V. I. 99/4 1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszinén Kudzsiron a községházánál leendő eszközlésére **1899. évi február hó 25-ik napján délutáni 2 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingoságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtobbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapitott feltételek szerint lészen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1899. január hó 26-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 61—1899 kir. végrh. (479) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak, 3108 1898. számu végzése folytán Dr. Moldovan Silvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Herz Ármin és fiai czég budapesti lakos mint alap és felülfoglaltatók javára Hirsch Izidor és társa Kudzsiri lakosok ellen htr. 81 frt. 60 kr. tőke, ennek 1898. évi deczember hó 15-ik napjától járó 5% kamatai eddig összesen 33 frt. 70 kr. és árverés kitüzési 3 frt. 10 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag le és felülfoglalt és 450 frtra becsült lóvak, hintó és szerszámból álló ingóságok, nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróságnak V. I. 60/5 polg. sz. kiküldest rendelő végzése folytán a helyszinén Kudzsiron adosok lakásán leendő eszközlésére **1899. évi február hó 25-ik napján délutáni 4 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtobbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapitott feltételek szerint lészen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1899. január hó 26-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 62—1899 kir. végrh. (480) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak 11175/1897. számu végzése folytán Dr. Moldovan Silvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Sommer & Klinger czég budapesti lakos mint alap és felülfoglaltatók javára Hirsch Izidor és társa kudzsiri lakosok ellen htr. 94 frt 33 kr. tőke, ennek 1898. évi deczember hó 15-ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 19 frt 06 kr. és árverés kitüzési 3 frt 20 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag le és felülfoglalt és 1050 frtra becsült lóvak, bivalok, kocsik, szerszám, hintó, zongora és egyebbekől álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróságnak V. I. 31/5/1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszinén Kudzsiron adósok lakásán leendő eszközlésére **1899. évi február hó 25-ik napján délután 3 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alól is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapitott feltételek szerint lészen kifizetendő.

Szászvároson, 1899. évi január 26-án.

Rácz Arpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 8—1898 végrh. (485) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897. évi 1360 számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt szászvárosi »Ardeleana« hitelintézet javára Strugári Chivescu Iuon ellen 90 frt s jár. erejéig 1897. évi julius hó 29. foganatositott kielégitési végrehajtás utján foglalt és 385 frtra becsült 24 szekér széna, 1 kancza, 5 disznó, 3 kecskeből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászsebesi kir. járásbíróság 1898. évi V. 105/3 számu végzése folytán 90 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi szeptember hó 11. napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 45 frt 95 kr. biróilag már megállapitott költségek erejéig Strugáron az alperes lakásánál leendő eszközlésére **1899. évi február hó 22-ik napjának délelotti 10 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtobbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászsebesen, 1899. évi január hó 22. napján.

Grasser Károly
kir. bir. vghtó.

Szám 7—1899. végrh. (486) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1896. évi 5928. számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt szászvárosi »Ardeleana« hitelintézet javára Strugári Chivescu Iuon és társa ellen 200 frt s jár. erejéig 1897. évi julius hó 29. foganatositot kelégitési végrehajtás utján foglalt és 575 frtra becsült 28 szekér széna, 2 ló, 3 kecske, 5 disznó, 200 véka csöstörökbuzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szsebesi kir. járásbíróság 1898. evi V. 104/3 számu végzése folytán 200 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi Aprilis hó 18-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 50 frt 50 kr. biróilag már megállapitott költségek erejéig Strugáron alperes lakásánál leendő eszközlésére **1899. évi február hó 22-ik napjának délelotti 10 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtobbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászsebesen, 1899. évi január hó 22. napján.

Grasser Károly,
kir bir. végrh.

Szám 39—1899. (487) 1—1

ÁRRERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy az algyógyi kir. járásbíróság 1898. évi Fh. 532 számu végzése következtében Herzlinger Elekán javára Mumata Ioszif ellen 15 frt 91 kr. s jár. erejéig 1898. évi oktober hó 5-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 310 frtra becsült szarvasmarhák és kukoriczaból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jbiróság Fh. 532—1898 számu végzése folytán 15 frt 91 kr. tőkekövetelés és eddig összesen 9 frt 70 kr. biróilag már megállapitott költségek erejéig Algyógy alfalun alperes házánál leendő eszközlésére **1899. évi február hó 22 napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogyaz érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Algyógyon, 1899. évi február hó 14. napján.

Schuster Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 2375/1898. tkv. (488) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

Luka Sándor és neje v.-hunyadi lakos végrehajtatóknak Schnee Adolf dévai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a v.-hunyadi kir. járásbíróság területén levő V.-Hunyad városában fekvő végrehajtást szenvedő tulajdonát képező 223 sz. tjkvben A † 1 rsz. 187. 188. hrsz. a felvett 1426 frtra becsült ingatlanokra és 1426 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi április hó 17-ik napján délelott 9 órája** ezen tkvi. hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozok tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, készpénzben vagy az LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi novembenr hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A v.-hunyadi kir. jbiróság mint tjkvi hatóság 1898. évi november hó 17-én.

Nagy,
kir. aljbiró.

(489) 1—1

Convocare.

Membrii asociațiunii de anticipațiune și credit „*Hatiegana*“ sunt învitați a se înfățișa la

a XI-a adunare generală ordinară

ce se va ținea la *23 Martie n. 1899 la 10 ore înainte de ameazi* în localitatea institutului în Hațeg.

Obiectele:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Alegerea unui secretar ad hoc și 2 scrutinători.
3. Raportul directorului și al comisiunii de supraveghiere de pe anul de gestiune 1898 și propunerile acestora și deciderea asupra lor.
4. Eventuale propuneri de sine stătătoare, §. 72 din statute.
5. Dispositiuni pentru verificarea protocolului.

Dacă la adunare n'ar participa membri în număr recerut, spre a putea aduce concluse valide, se va ținea altă adunare, ce de acum se defige pe 31 Martie n. la 10 ore a. m., în localitatea institutului, când fără privire la numĕrul membrilor presenți se va decide asupra obiectelor puse la ordinea zilei.

Membrii se pot representa și prin plenipotențiarea unui alt membru, dar' nici un membru nu poate representa mai mult ca 20 acțiuni străine, ear' minorenii prin părinți sau tutori, femeile prin bărbații lor.

Din ședința consiliului administrativ al asociațiunii de anticipațiune și credit »Hatiegana«, ținută la 13 Febr. n. 1899 în Hațeg.

Bontescu Mihály, director. *Iulius Popovits.*

„MINERVA“ institut tipografic în Orăștie.